

Profikkal szövetkezik a hivatal?

„Mindenki partner, aki munkát kínál!”

A Struktúra Datacenter Kft. vendégeskedett kedden délelőtt a Csongrád Megyei Munkaügyi Központban. Meghívásuknak az adott apropót, hogy együttműködést ajánlottak a Feketes utcaban működő munkaközvetítő hivatalnak.

Amint Gerencsér István vezérigazgató elmondta, a Datacenter szervezéssel és számítástechnikával foglalkozik. Vállalatok átalakítása, vagyoneértékelés, privatizáció, csodeljárás, szanálások megszervezése is profiljukba tartozik. Az oktatás területén – német partnerükkel közösen – posztgraduális képzés szervezésével vannak jelen.

Legfőbb tevékenységük a számítástechnikai szolgáltatás, de közreműködnek egy magyar–szovjet–amerikai társaságban is, amely szovjet vállalatok átalakításán dolgozik, üzlethálózataikban szórakoztató elektronikai cikkeket árúsítanak, nagy IBM-parkjuk pedig biztosítja a szükséges információshátteret.

Utóbbi adottságukat a munkaügyi szolgálatok terén is szeretnék kihasználni – mondta Stenczer Ferenc kiadóigazgató. Lap- és könyvkiadásba fogtak, pályázati úton elnyerték a Pallástól a Munkaügyi Szemle kiadási jogát, kézikönyveket, a pályakezdő fiatalokat tájékoztató kiadványokat írják, szerkesztenek.

Hazai piacon elsőként jelentek meg a magyarországi gazdálkodó egységek katalógusával (a kiadvány az 1989. január 1-je és 1990. szeptember 30-a közötti állapotot tükrözi). Most készítik elő a megszűnt

pályaválasztási tanácsadó kézikönyvet pótló „Szakmakeresőt”, amelyet az általános iskolásoknak szának.

Januárban indult az „Állásközvetítő” című kiadvány, amely impresszumában még a „Foglalkoztatási hetilap” megjelölést is föltünteti. Rendszeres kapcsolatban áll a megyei munkaügyi központokkal, amelyekről állásajánlatokat kapnak. Áprilisban azzal kellettek meglepetést, hogy a Népszava két egész oldalán közölték országos állásajánlatot. A pedagógusnapra időzítve pedig egyoldaltalnyi pedagógusállást tettek közzé (a tanárok nem is akarták elhinni, hogy ennyi lehetőség van).

Vladiszavijev András, a Csongrád Megyei Munkaügyi Központ vezetője mindehhez annyit tett hozzá, hogy alaposan megvizsgálják együttműködési lehetőségeiket a Datacenterrel. Minden korrekt partnerrel szívesen szövetkeznek, ha ezzel munkához juttathatják a rászorulókat. A munkanélküliség hamarosan nagyságrendekkel lesz nagyobb, ezért minden megoldás ötlete érdemes a megfontolásra.

NY. P.

Munkahelyteremtő támogatások

Az elmúlt években központi forrásból elsősorban olyan munkahelyteremtő beruházásokat támogattak, amelyek a szerkezetváltás mellett a hatékony foglalkoztatást szolgálták – mindezt szigorú gazdaságossági követelmények mellett. Az utóbbi kitétel nem mindig érvényesült, ennek köszönhető, hogy az 1991. évi IV. törvény már a megyei munkaügyi központokra bízta, mely programokat, milyen mértékben támogatnak, természetesen a helyi adottságok figyelembevételével. A törvény tehát legalizálja azokat az akciókat is, amelyeknek elsődleges célja a munka nélkül maradó foglalkoztatáshoz segítése.

Tegnap egy soros ülés erejéig Szegedről Hódmezővásárhelyre költözött a Csongrád Megyei Munkaügyi Tanács, melynek napirendjei között a munkahelyteremtő beruházások támogatására kiírt pályázat, valamint a munkaügyi központ – régóta hiányzó – új hódmezővásárhelyi kirendeltségének bemutatása szerepelt. Ez utóbbi egyébként a volt pártbizottság székházában kapott megfelelő elhelyezést, beruházási költsége megközelítette a kétfélmillió forintot.

Kamatmentes és kedvezményes kamatozású kölcsönnel támogathatók azok a pályázók, akik hátrányos helyzetű térségekben nagyobb létszámú munkaerő tartós foglalkoztatására hoznak létre új munkahelyeket. A munkahelyteremtés támogatására eddig beérkezett pályázatok alapján a támogatási igény 24 millió forint, amelynek közel 80 százalékát vissza

némi térítendő formában igénylik a pályázók. (Ezt a megoldást azonban a munkaügyi tanács nem javasolja, helyette a kamatmentes, illetve az alacsony kamatozású kölcsönt preferálja.) A támogatás elnyerése esetén minimum 100 fő foglalkoztatására vállalkozniuk, egy munkahely támogatási igénye minimum 140, maximum 333 ezer forint.

Szöbeli érdeklődés alapján további 10 milliósi igényt jeleztek a munkáltatók, a pályázat kiírását követően tehát fokozott érdeklődés várható. Beérkezési határidő július 31., az eredményről a pályázókat augusztus 31-éig írásban értesítik.

K. A.

Szegedi látogatásomon pozitív meglepetések értek

Beszélgetés Pierre Brochand nagykövettel

Pierre Brochand, a Francia Köztársaság budapesti nagykövete tegnap délután a köztársasági megbízott irodájában fejezte be hivatalos szegedi látogatását. Három színtel lejjebb, azaz a megyei önkormányzat épületének előcsarnokában beszélgettünk első vidéki útjának tapasztalatairól.

– Az újságírókat mindig a tények érdeklik. Ma este visszautazik a fővárosba, holnap újra munkában. Mi a programja Szeged után?

– Találkozom a munkatársaimmal és közösen megbeszéljük a szegedi tapasztalatainkat. El fogom mondani, hogy most a francia fél van lépéskényszerben, hiszen láthattuk: a magyarok rengeteget dolgoztak a kétoldalú kapcsolatok fejlesztéséért. Ez azt is jelenti, hogy nekünk sokkal többet kell tennünk a magyarokért. Ezt indokolja Szeged nyitottsága, a régió nemzetközi szerepe, s különösen az a tény, hogy ebben a városban a franciák barátokra lelhetnek.

– Nagykövet úr emelkedetten beszélt Szeged és a francia kultúra kapcsolatairól.

– Tehettem ezt azért, mert az önök városa jószerivel monopolizálta a francia–magyar kapcsolatokat: az egyetem, a középfokú oktatás élen jár a nyelvi képzésben, több francia cég fektet be a régióban, konzultátsról van szó, élénk az érdeklődés a francia piac iránt is. Szóval inspiráló a közeg.

– A mi francia partnereinktől azt tanulhattuk, hogy nekünk nem segegyre, hanem együttműködésre van szükségünk. Így látja ezt ön is?

– Pontosan így, mivel ebben a fejlődési szakaszban Magyarország valójában együttműködő

Magyarországnak nem segegyre van szüksége, hanem együttműködésre – mondta Szegeden a francia nagykövet

partnerekre és nem adományokra van szüksége. Ez pedig befektetést, üzletet, személyes aktivitást jelent. Örömmel gondolhatunk arra, hogy a fejlődő kapcsolatok mögött ott áll két baráti kormány is.

– Érték-e meglepetések Szegeden?

– Igen, de kizárólag pozitív meglepetések. Szeged nagyon szép, igazi nagyváros. Tetszik az itteniek kezdeményezőkedve és az ügyeszeret, reményeimtel nagyon megerősítette a városra jellemző dinamizmus. És ami a munkakedv meg a város hangulata mellé fölzárkózik harmadik tényezőként: az Szeged regionális szerepe. Biztos vagyok abban, hogy a város a jövőben példát fog szolgáltatni több magyar

kulturcentrumnak a regionális gondolkodás elterjesztésében.

– Milyenek látja a francia nyelvi képzés jövőjét?

– Nagyon biztatónak. Az ön régi iskolája, a Ságvári gimnázium otthona lehet egy két tannyelvű középiskolának, mely program megvalósításában a francia kormány támogatására is számíthatnak. És természetesen a tudományegyetem képzési programjában is részt kívánunk venni, hiszen nagyon jól ismerjük a JATE értékeit. A nyelvi képzés útján sok értékes kapcsolatra tehetünk szert, az oktatás tehát kiemelkedő feladat a nagykövetség egésze számára.

– Nagykövet úr – információim szerint – hosszútávú futó volt, s ma is gyakran sportol. Hogyan látja sportkapcsolatainkat?

– Örömmel értesültem arról, hogy július 13-14-én ultramaratonni versenyt rendeznek Szegeden. Számomra a 24 órás futás kissé hosszú, egy rövidebb versenyen viszont szívesen részt vennék. A sport valóban érdekelt, s bízom abban, hogy például a foci útján is tovább terebélyesedik Szeged és a Cote d'Azur kapcsolata.

– Ezt azért is érdemes aláhúzni, mert ön cannes-i.

– Igen, és ezért is számíthatnak a segítségemre, már ami az állami szintet érinti, hogy a sportkapcsolatok is bővüljenek. Ami pedig a szegedi focistákat illeti: testvérvárosuk, Nizza csapata is bentmaradt végül. Szóval minden téren bíznunk a sikeres folytatásban.

DLUSTUS IMRE

Édes álmok Kecskeméten

A francia kakadu

Kinek ne lett volna gyermekkorában egyik nagy vágya, hogy egyszer az életben betehesse a lábát egy igazi csokoládégyárba, ahol azután, annyi édességet falhat, amennyihez csak kedve van. Tegnap, Kecskeméten a Siniex Első Francia–Magyar Privát Csokoládégyár avatóján néhányunknak megadatott, hogy az álmot valóra is váltsuk, a többség azonban az ötödik-hatodik szelet csoki után már kedden csütörtököt mondott.

Hogyan kerültek Kecskemétre a francia csokoládégyárosok? Nos, ez már egy kicsit hosszabb történet. Az új cég magyar ügyvezető tulajdonosa, Szűcs Bálint még évekkkel ezelőtt az Adrián nyaralt, amikor felfigyelt arra, hogy egy üzlet előtt óriási sor áll.

– Jó magyar szokás szerint én is beálltam a sor végére, majd csak kiderül, mit árúlnak. Ha ennyien állnak érte sorba, az csak kapós lehet.

– Mit kínáltak?

– Rizses csokit. Akkor határoztam el, ha török, ha szakad, csokoládégyáros leszek.

A történet persze nem ilyen egyszerű, hiszen hosszú évek teltek el, míg vágya valóra válhatott. Közben véletlenül találkozott a francia Szutoris Lászlóval, aki a negyvenedik érettségi találkozására igyekezett volna, de nem engedték be Romániába. Így kénytelen volt Gyulán ebédelni, Szűcs Bálint vendéglőjében. Annnyira megtetszett neki a hely, hogy a felszolgálóval megüzente a főnöknek, „üdvözli egy bolondos francia”. Így kezdődött a barátság, amiből végül megszületett a kecskeméti csokoládégyár, ráadásul nem is akármilyen vállalkozás.

A Siniex mindössze nyolc hónap

R. G.

alatt épült fel Kecskemét ipari övezetében. Az 1450 négyzetméteres üzemcsarnokban negyvenhét szakember dolgozik az állandó csokoládé-illatban. Patyolatlisztaság mindenütt. A gyár 1500 tonna illatos csokoládét képes gyártani évente. A hangulat pedig igazán családias. Az ember szemé egyből megakad azon, hogy a gyönyörű épületben még belgyógyászati és fogorvosi szakrendelés is működik. Az utóbbi, gondolom egy csokoládégyárban szinte természetes. De az már nem, hogy a tulajdonos minden dolgozójának saját zsebéből fizeti a mindennapi ebédét.

A gépsorról százával legördülő Cocco csokoládék, egy fura madárról, a kakaduról kapták nevüket, tudjuk meg a gyárlátogatás végén. Kecskeméten pedig az üzletekben magunk is megtapasztalhatjuk, mindenütt ott a francia kakadu. A Siniex üzletfilozófiája különben pofonegyszerű: világ-színvonalú csokoládét kell gyártani, a nagy márkánál olcsóbb áron.

Elmentek a vásárba, félpénzzel

A szegedi Agroker hirdetési célú értekezését, a felárú traktorok e heti vásárán a gépudvarban eddig mindig akadt nézelődő, s ami nagyobb szó, vásárló is. A megmaradt félpénnel feléért munkaeszközöket kell venni, teljes áron. Minél hamarabb jött valaki, annál bősegebb választékból nézhetett ki a neki megfelelő ekét, pótkocsit vagy épp permetezőt. Egy-egy ember így is 600-800 ezer forintot hagyott itt, a kereskedők öröme. Akadt közöttük nyírsegi almatermesztő, bajai juhász, keceli szőlősgazda, s környékbéli zöldség-gyümölcs termelő is.

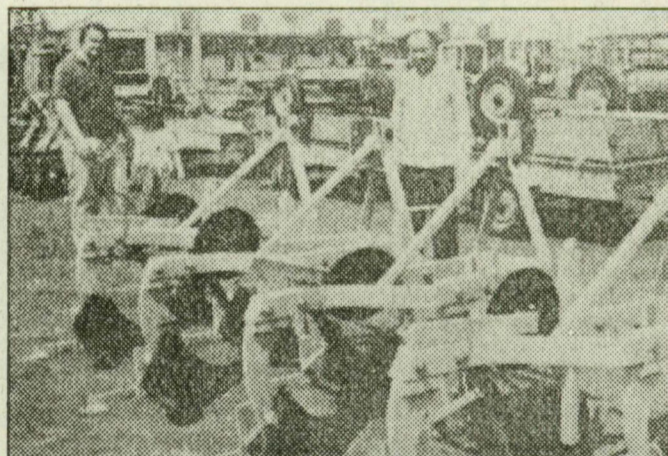
Borbás István zákányszéki termelő egy MTZ-82-est nézett ki magának, csak a hozzá való eszközöket drágállotta, végül kőtélnek állt.

– Tavaly még olcsóbb volt a traktor, mulasztottunk, hogy nem vettünk akkor. Most rendez áron nem volt rá több mint egymilliónk. Használtakat nézegettünk, de jobb az új, tovább kitart.

Egy szatymazi gazda így foglalta össze véleményét:

– Ha megvan rá a pénz, ilyenkor kell megvenni. Igaz, földem még nincs, várom a kárptólást, mivel szüleimtől párezer forintért megváltották azt a birtokot, amit én most évente 60 ezer forintért bérelek a téosztól. Gépet, traktortost fogadni már-már megfizethetetlen, ezekbe kerül naponta. Saját földön, saját géppel csak több haszon maradna.

A bajai juhász a traktor mellé fűkasztát, rendsodrót vett. A fiával úgy jöttek el otthonról, hogy egy rendsodrót vásárolnak. Lehett álmeikodás, vagy perlekedés, amint hazaértek a „mini gépállomással.” A fiú a gépkecskivásárlásra félretett, négy éve gyűjtögetett pénzt vett ki a bankból a cél érdekében.

FOTÓ: SCHMIDT ANDREA

TÓTH SZELES ISTVÁN